

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Końska

Protokolant: stażysta Agnieszka Cielątkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie

z powództwa J. W.

przeciwko A. S.

o zapłatę

I. powództwo oddala,

II. zasądza od powoda J. W. na rzecz pozwanego A. S. kwotę 3 617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

I.C. 522)15 Uzasadnienie

Powód J. W. wnosił o zasądzenie od pozwanego A. S. kwoty 73.482,12 złotych, z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że przez szereg lat był pracownikiem pozwanego. Pod koniec 2010 roku pozwany zawarł umowę leasingu, na mocy której wziął do używania samochód marki B. (...) a następnie przekazał powodowi, który miał ponosić wszelkie koszty związane z leasingiem i użytkowaniem samochodu. Powód i pozwany uzgodnili, że powód miał kupić od finansującego leasing samochód.

Powoływał się na porozumienie z dnia 5 kwietnia 2011 roku, na mocy którego z należnego powodowi wynagrodzenia potrącane były kwoty związane z obsługą leasingu samochodu. Pod koniec 2011 roku pozwany odebrał powodowi samochód B. mimo, że przez cały okres użytkowania samochodu wszelkie koszty ponosił powód.

Kwotę 73.482,12 złotych dochodzoną pozwem powód wyliczył na podstawie audytu przeprowadzonego w firmie pozwanego Zakładzie Pracy Chronionej Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe (...) w K.. Obejmuje ona raty leasingowe i opłaty przygotowawcze związane z leasingiem samochodu, które poniósł powód w okresie od 3.10.2010 roku do 4.12.2011 roku. Koszty te zgodnie z umową leasingu winien ponieść pozwany. Jako podstawę roszczenia powód wskazał bezpodstawne wzbogacenie.

Pozwany A. S. wnosił o oddalenie powództwa. Przyznał, że powód zatrudniony był w firmie (...) ale na 1/8 etatu i tak jak inni pracownicy użytkował samochód służbowy B. (...). Zaprzeczył jednak aby powód ponosił koszty obsługi leasingu samochodu i nie wynika to z porozumienia z dnia 11.04.2011 roku i z raportu audytorskiego. Dodatkowo pozwany zarzucił, że powód nie przedstawił żadnego dowodu na poparcie swoich twierdzeń.

Pozwany powoływał się na to, że powód nigdy nie realizował porozumienia z 11.04.2011 roku i nie uiszczał żadnych rat leasingowych potrącanych z premii.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Pozwany A. S. prowadził dwa przedsiębiorstwa o nazwie - Zakład Pracy Chronionej PPHU (...) w K. i (...) Sp. z o.o. w K.. Powód J. W. zatrudniony był w przedsiębiorstwie (...) na stanowisku kierownika do spraw produkcji i handlu w wymiarze 1)8 etatu a w przedsiębiorstwie (...) na stanowisku dyrektora handlowego na pełnym etacie.

W 2010 roku A. S. jako właściciel firmy Zakład Pracy Chronionej PPHU(...) w K. zawarł z (...) Funduszem (...) umowę leasingu samochodu ciężarowego marki B. (...).

W dniu 5 kwietnia 2011 roku pomiędzy A. S. reprezentującym firmę (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. i firmę Zakład Pracy Chronionej P.P.H.U. (...)w K. a J. W. zostało zawarte porozumienie, którego przedmiotem było ustalenie dodatkowego wynagrodzenia dla J. W., który w ramach zajmowanego stanowiska prowadził sprzedaż polietylenu w imieniu (...) spółka z o.o. i Zakładu Pracy Chronionej PPHU (...) w K..

Strony porozumienia ustaliły, że od sprzedaży prowadzonej w ramach (...) i PPHU (...) J. W., po dokonaniu zapłaty wszystkich kosztów związanych z funkcjonowaniem spółki, będzie przysługiwało prawo do comiesięcznej prowizji w wysokości 8% netto od osiągniętego zysku w tych podmiotach, w których była prowadzona sprzedaż surowca bezpośrednio zawiadywana przez J. W..

W dalszej części porozumienia w par.2 J. W. wyraził zgodę na potrącanie z wyżej wymienionej premii przez firmę (...) środków niezbędnych na zapłatę leasingu za samochód ciężarowy marki B. (...), który to samochód po dokonaniu spłaty ostatniej raty leasingu w całości miał być sprzedany za wartość ostatniej raty leasingowej przez firmę (...) J. W. ale pod warunkiem trwania zatrudnienia na dotychczasowym stanowisku dyrektora handlowego. Strony umówiły się, że powód będzie zwracał raty leasingu pozwanemu.

Na podstawie porozumienia J. W. był odpowiedzialny za politykę sprzedaży surowca i za podejmowanie strategicznych decyzji dla spółki w zakresie zaciągania zobowiązań w kontaktach handlowych. Strony porozumienia postanowiły w par.3, że rozliczenie premii będzie następować na podstawie wystawianej po zakończeniu każdego miesiąca sprzedażowego faktury przez firmę (...) prowadzonej przez żonę powoda W. W..

Powód i pozwany byli zaprzyjaźnieni ale pod koniec 2011 roku rozpoczęły się pomiędzy nimi kon- flikty.

W grudniu 2011 roku pozwany odebrał powodowi samochód B. (...), co nastąpiło przed upływem okresu spłat wszystkich należnych rat leasingowych. W 2012 roku umowa o pracę pomiędzy stronami została rozwiązana.

Na zlecenie pozwanego A. S. jako właściciela Zakładu Pracy Chronionej PPHU (...)w K. z dnia 4 czerwca 2012 roku został sporządzony przez firmę(...) Spółka z o.o. Sp.k. z siedzibą w W. audyt. Zakres prac audytu obejmował ocenę zasadności wypłat premii J. W. oraz podmiotom z nim powiązanym .

Przy sporządzeniu audytu firma(...) brała pod uwagę wszystkie koszty bezpośrednie i pośrednie związane z handlem polietylenem, w tym koszty związane z leasingiem samochodu B., które płacił Zakład Pracy Chronionej PPHU (...) w K. do (...) Funduszu (...). W audycie osoba J. W. była brana pod uwagę tylko w aspekcie wypłat należnej premii. Raport został oparty na księgach rachunkowych, fakturach VAT i wyciągach bankowych.

W Sądzie Rejonowym w Kwidzynie toczyła się sprawa z powództwa A. S. przeciwko J. W. o zapłatę kwoty 52.000 złotych sygn.I C. 156)14. Prawomocnym wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014 roku Sąd uchylił wcześniej wydany nakaz zapłaty z dnia 17 stycznia 2014 roku I Nc.38)14 w zakresie roszczenia głównego ponad kwotę 28.000 złotych i oddalił powództwo co do kwoty 24.000 złotych.

(odpis porozumienia z dnia 5.04.2011 roku k.8, przesłuchanie stron k.89-91 i k.183-188, audyt wykonany przez firmę(...) – k.96-128, zeznania świadka M. G. k.166-167, zeznania świadka J. G. k.180-183, akta sprawy Sądu Rejonowego w Kwidzynie I.C. 156)14i akta sprawy Sądu Rejonowego w Malborku IV P.126)15).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, na podstawie zeznań świadków M. G. i J. G., przesłuchania stron, akt sprawy I C.156)14 i IV.P.126)15.

Powyższy stan faktyczny jest na ogół poza sporem.

Kwestią sporną pozostaje ustalenie, czy powód J. W. potrącał z wypłacanej mu prowizji raty leasingowe za samochód B. (...) i czy wpłacał je na rachunek pozwanego A. S., a jeżeli powód poniósł koszty leasingu to w jakiej kwocie i w jakim okresie.

Sąd uznał, że powództwo jest bezzasadne.

Należy podzielić stanowisko pozwanego, iż to obowiązkiem powoda na podstawie przepisu art. 6 kc. było udowodnienie i wykazanie zasady i wysokości roszczenia. Pozwany nie miał żadnego obowiązku przedkładania dokumentów czy rozliczeń mogących stanowić podstawę roszczenia.

Wprawdzie powód powoływał się na audyt i akta spraw Sądu Rejonowego w Malborku IV.P.126)15 i Sądu Rejonowego w Kwidzynie I C. 156)14, ale z akt tych spraw nie wynika wcale aby powód poniósł koszty w kwocie 73.482,12 złotych z tytułu spłaty rat leasingowych. Nie potwierdzili tego również świadkowie J. G. i M. G..

Świadek J. G. nie miała żadnej wiedzy na temat rozliczeń w przedmiocie rat leasingu pomiędzy stronami. Taka wiedza nie wynika również z zeznań tego świadka w sprawie IV.P.126)15. Świadek miała natomiast zastrzeżenia co do rozliczeń powoda kartą służbową w czasie wyjazdów służbowych i używania karty służbowej w czasie prywatnych wyjazdów.

W ocenie Sądu audyt nie stanowi żadnego dowodu na okoliczności, że powód pokrywał raty leasingu. Z dokumentu tego wynika jedynie, że firma (...) przekazała na poczet rat leasingowych za samochód B. kwotę 73.482,12 złotych. Analizowana była też premia dla powoda J. W..

Sporządzający audyt świadek M. G. potwierdził dodatkowo, że jego zadaniem nie było badanie kto ponosił raty leasingu a zadaniem audytu było ustalenie kosztów ponoszonych przez firmę (...), które miały wpływ na ustalenie premii dla J. W.. Co ważne świadek zakwestionował wysokość faktur wystawianych przez żonę powoda W. W. jako zawyżonych.

Wprawdzie w uzasadnieniu wyroku z dnia 17 kwietnia 2014 roku w sprawie z powództwa A. S. przeciwko J. W. o zapłatę sygn. I C. 156)14, Sąd ustalił za bezsporny fakt płacenia przez J. W. A. S. rat leasingowych za samochód B. ale ustalenie to nie dotyczyło konkretnej kwoty spłaty, którą ewentualnie można byłoby uwzględnić w rozstrzyganej obecnie sprawie. Istotnym jest, że Sąd w dalszej części uzasadnienia w sprawie I C.156)14 (k.110) uznał za zasadne oddalenie wniosku pozwanego J. W. o przeprowadzenie dowodu na okoliczność wysokości kwot potrąconych z jego wynagrodzenia na poczet należności związanych z leasingiem samochodu, ponieważ przedmiotem sporu było umowa pożyczki a nie całokształt rozliczeń dokonywanych pomiędzy stronami.

Dowodem w sprawie przemawiającym na korzyść powoda nie mogą być też przedłożone przez niego zestawienia i tabelki z odrębnymi notatkami i zapiskami (k. 84-88). Nie wiadomo bowiem kto je sporządził, kto naniósł notatki i zapiski i czy za wiedzą strony przeciwnej. Zestawienia i tabelki nie spełniają wymogów dowodów.

Nawet jeżeli pozwany – jak przyznał - w sierpniu 2011 roku otrzymał od powoda kwotę 3700 złotych, to nie świadczy to przecież o tym, że z kwoty należnej miesięcznej prowizji co miesiąc przekazywał pozwanemu na konto prywatne lub służbowe określone raty leasingu albo, że kwoty należnej mu prowizji były od razu pomniejszane o raty leasingowe.

Jak Sąd nadmienił wyżej w uzasadnieniu, zadaniem powoda było dokładne i nie budzące wątpliwości wykazanie wysokości żądanej kwoty.

Istotnym w sprawie jest również to, że powód bezzasadnie wskazał jako podstawę prawną roszczenia przepis art.405 kc. w brzmieniu „ Kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości”.

Powód wywodził swoje uprawnienie do żądania zwrotu od pozwanego kwoty 73.482,12 złotych z umowy z dnia 5 kwietnia 2011 roku. Oznacza to, że według powoda była podstawa prawna na podstawie której w trakcie realizacji umowy pozwany uzyskał korzyść majątkową. Umowa z dnia 5 kwietnia 2011 roku nie wskazuje jednak skutków i konsekwencji w razie niewywiązania się przez którąś ze stron z umowy i nie przewiduje nawet sposobu rozliczeń pomiędzy stronami w razie ustania stosunku pracy przed zakończeniem spłaty ostatniej raty leasingowej.

Tym bardziej więc, niezbędne jest wskazanie przez powoda prawidłowej podstawy prawnej w oparciu o którą sąd mógłby ocenić żądanie powoda.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art.405 kc. i mając na uwadze przepis art. 6 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.6 ust.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Powód jako strona przegrywająca sprawę ma obowiązek zwrócić pozwanemu kwotę 3617 złotych (z opłata od pełnomocnictwa 17 złotych), tytułem kosztów zastępstwa procesowego.